

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Putem:

IZ RUKE

Preko pošte

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6, Split

16-02-2021

predano za poštu obično-prep dne 12.02.2021.
POŠTA Zagreb R. PH 009 4834
broj primjeraka 2 priloga
taksirano KN POTPIS

ŽALBA

VJEROVNICA U STEČAJNOM POSTUPKU St-19/2015

temeljem

Stečajnog zakona ("NN" 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12)
čl. 11. St. 1. u svezi pravnog interesa žalitelja iz čl. 70. St. 1. Zakona

Protiv pravnog akta Trgovačkog suda u Splitu: 1. St-19/2015-778

Podnositelj žalbe:

Stečajni vjerovnik: Krešimir Mitrović, VSS, Bartolići 11, Zagreb, OIB: 07371632368

Stečajni dužnik: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d., OIB:

Zbog:

- **Pogrešno utrđenog činjeničog stanja**
- Povrede materijalnog prava dužnika i stečajnih vjerovnika II. isplatnog reda
- Kontradiktornosti i perpleksnosti prvostupanjskog akta
- Proizvoljnih i ograničavajućih postupovnih pravila modeliranih u korist suprotne strane, koja su priznata od strane suda u Obrazloženju pobijanog akta
- Ništetnosti pravne radnje koja se nalaže izrekom pobijanog akta
- **Ništetnosti pravnih radnji koje prethode pobijanom aktu i čine mu pravni temelj**
- Rizika neotklonjive štete vjerovnicima u slučaju izvršenja naloga iz točke II. pravnog akta

I Žalba iz naslova podnosi se protiv kontradiktornog i pristranog prvostupanjskog akta Trgovačkog suda u Splitu (dalje u tekstu: Nadležno tijelo) Poslovni broj: 1. St-19/2015-778 (dalje: Pobijani akt) kojeg točka II. u izreci bitno odstupa pozitivnih prava datih Zakonom o sudovima RH i (EU) Uredbom 2020/2092 od 16.12.2020., i kaže kako slijedi:

„II. Nalaže se Financijskoj agenciji, Regionalnom centru Split, nakon pravomoćnosti ovog rješenja, bez odlaganja, sa računa na koji su uplaćene jamčevina u iznosu od 2.163.500,10 kn i računa na koji je uplaćena kupovina u iznosu od 19.471.500,90 kn za skupni predmet prodaje (identifikatori nadmetanja: (19223) isplatiti stečajnom dužniku KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel Štafilčić, Ivana Pavla II 404, OIB: 47079015776, broj računa: broj: IBAN: HR34 2390 0011

1009 1346 6 kod HPB d. d., za namirenje troškova stečajnog postupka i tražbina stečajnih vjerovnika te namirenje tražbine razlučnog vjerovnika iz točke I. izreke ovog rješenja“

II Treći odlomak obrazloženja Pobjanog akta (dalje u tekstu: Odlomak 3.)

detaljno opisuje pravni posao na kojem se pravno temelji Pobjani akt, pa prema pravilima pravnog diskursa i sukladno činjenici da jedini spominje puno ime stvarnog uplatitelja novčane svote iz točke II. Izreke, dakle stvarnog nositelja pravnog posla iz naloga Nadležnog tijela Financijskog agenciji za isplatu jedne četvrtine svote iz Odlomka 3. evidentno je glavni odlomak Obrazloženja Pobjanog akta, kao i glavni temelj naloga Nadležnog tijela Agenciji iz točke II. Pobjanog akta u koji sve uključene stranke u postupku, posebno osobe iz čl. 70. St. 1. SZ-a nemaju posebnog razloga sumnjati. Odlomak 3. navodi kako slijedi:

„Po provedbi elektronskih javnih dražbi od strane Financijske agencije: - rješenjem o dosudi ovoga suda poslovni broj 1.St-19/2015 od 2. rujna 2020. kupcu GRAD KAŠTELA, Braće Radića 1, 21212 Kaštel Sućurac, OIB: 08727843572, dosuđene su nekretnine na pogonu Knežine i to kao skupnog predmeta prodaje, a koji skupni predmet prodaje se sastoji od 36 čestica zemalja oznaka čestica zemalja i to:

1. br. k.č. 1059/1 zk.ul. 2015 k. o. Kaštel Štafilić – Novo 2. br. k.č. 1088 zk.ul. 3527 k. o. Kaštel Štafilić – Novo 3. br. k.č. 1095/1 zk.ul. 3430 k. o. Kaštel Štafilić – Novo .. . . . . 34. br. k.č. 1095/32 zk.ul. 3457 k. o. Kaštel Štafilić – Novo 3 Poslovni broj: 1.St-19/2015- 778 35. br. k.č. 1095/33 zk.ul. 3458 k. o. Kaštel Štafilić – Novo br. k.č. 1095/37 zk.ul. 3402 k. o. Kaštel Štafilić – Novo, suvlasničkog dijela 81.218/89.716, **predaju se posjed i vlasništvo kupcu GRAD KAŠTELA, Braće Radića 1, 21212 Kaštel Sućurac, OIB: 08727843572, za iznos od 87.965.533,36 kn**

III U dispozitivu točke II. izreke Pobjanog akta navedena je isplata svote od ukupno svega 21.635.001,00 kn, a u drugom odlomku obrazloženja Pobjanog akta navodi se da je „određena je prodaja nekretnina opisanih u točki I. izreke ovog rješenja u stečajnom postupku“, prilikom čega je u točki I. izreke navedene samo 4 nekretnine stečajnog dužnika, i to:

„čest.zem.br. 1095/11,1095/16,1095/19 i 1095/21 sve K.O. Kaštel Štafilić – Novo,na kojima razlučno pravo ima Centar za restrukturiranje i prodaju – CERP, Zagreb, Ul. Ivana Lučića 6, OIB: 38083028711“, iz čega bi se dalo logički zaključiti da se svota od 21.635.001,00 kn koju Nadležno tijelo nalaže Agenciji isplatiti na račun stečajnog dužnika odnosi na samo 4 od 36 nekretnina navedenih u Odlomku 3 Pobjanog akta za koje je istim Odlomkom navedeno da se „Kupcu predaju u posjed i vlasništvo za iznos od 87.965.533,36 kn.“, tj. da su to one 4 nekretnine na kojima je postojalo i koje su se mogle prodavati temeljem čl. 247 SZ („NN“ 71/15 i 104/17) u svezi čl. 441. St. 2. SZ.

Daljnijim detaljnijim ispitivanjem točke I. izreke pobjanog akta i spisa u predmetu proizlazi da takvo činjenično stanje ne može biti točno.

Ipak, razlika između svote koju Pobjani akt navodi kao ukupan iznos za koji se 36 nekretnina predaju u vlasništvo kupca iz Odlomka 3., članu odbora vjerovnika dužnika, i svote iz točke II. Pobjanog akta, tj. kontradiktornog naloga Nadležnog tijela Agenciji je visokih 66.330.532,40 kn.

Zbog ovih ozbiljnih navedenih nepravilnosti u prikazivanju konačne cijene za koju Kupac stječe vlasništvo nad nekretninama iz Odlomka 3. na kojem se temelji pravni posao ili ništetna pravna radnja iz točke II. izreke Pobjanog akta, unutar jedne te iste sudske odluke, proizlazi slijedeće:

Ako je nalog iz točke II. Izreke pobjanog akta doista konačni nalog nadležnog tijela javnom tijelu FINA za isplatu cijele kupovnine za imovinu dužnika iz Odlomka 3. obrazloženja Pobjanog akta Nadležno tijelo je propustilo Agenciji naložiti da dužniku isplati i razliku između svote iz točke II. Izreke i svote iz Odlomka 3. obrazloženja Pobjanog akta, visine iznosa od 66.330.532,40 kn ili

makar naznačiti kada će ta pozamašna svota biti isplaćena na račun dužnika.

Jer bi se njome mogli ne samo namiriti svi preostali vjerovnici u cijelosti, što znači da je Pobijanim aktom ukoliko je on u potpunosti točan i izrađen i donesen u skladu sa Stečajnim zakonom i prijašnjim prvostupanjskim aktima u istom postupku, gospodarski i ekonomski položaj i dužnika i njegovih članova, i preostalih neosiguranih stečajnih vjerovnika bitno poboljšan i unaprijeđen. Jasno je da zbog toga postoji osnovan pravni interes stečajnih vjerovnika iz čl. 70. St. 1. SZ da se svota iz točke II. izreke korigira za navedeni iznos od 66.330.532,40 kn, u njihovu značajnu korist, ukoliko je cijeli Pobijani akt utemeljen na istinitom činjeničnom stanju.

U tom slučaju bi proizašlo da je nepotpuno činjenično stanje dano točkom II. izreke Pobijanog akta.

Nadalje, iz gore navedenog proizlazi da su, ako Odlomak 3 na kojem se po svemu pravno temelji cijeli Pobijani akt, predstavlja u smislu mjerodavnog pozitivnog prava iz ZPP, SZ i ZUS potpuno činjenično stanje, Nadležno tijelo i odbor vjerovnika dužnika još jednom bitno promijenili svoj stav u postupku, i pristali uz ranije stavove žalitelja i mišljenje ulagačke struke i investitora sa javnih poslovnih foruma, da su nekretnine nabrojane u Odlomku 3 Pobijanog akta prošle godine članu Odbora vjerovnika ponuđene po preniskoj cijeni u odnosu na njihovu stvarnu vrijednosti i na osobitu gospodarsku štetu dužnika. Samo je očito to propušteno objaviti svim oštećenim strankama javnim priopćenjem ili sazvati ročište za glasovanje vjerovnika i članova dužnika na kojem će se odlučiti uporaba sredstava iz Odlomka 3, obzirom da su vjerovnici I. višeg isplatnog reda u ovom stečajnom postupku već isplaćeni u cijelosti krajem 2020.g.

U bilo kojem slučaju ovakva kontradiktornost u istom prvostupanjskom aktu stvara uvjete izričite pravne nesigurnosti u zemlji i može bitno je ozbiljna povreda vladavine prava.

Jer strankama u postupku bitno otežava ispitivanje zakonitosti akta jer se daju vidno kontradiktorne materijalne činjenice koje određuju i materijalno pravo dužnika unutar iste sudske odluke, dok nadležni prvostupanjski sud bitno proturiječi svojim prijašnjim stavovima u postupku.

Proizlazi da bi podnositelji žalbe i neosigurani stečajni vjerovnici trebali zvati kupce dužnikove imovine, stečajnog suca i članove Odbora vjerovnika da saznaju konačnu cijenu za koju je Nadležno tijelo prodalo nekretnine dužnika iz Odlomka 3 na kojem se temelji točka II. izreke Pobijanog akta i tako odluče o načinu daljnjeg zastupanja svojih imovinsko-pravnih interesa u postupku.

IV. Osim navedenih nepravilnosti opisanih točkama II i III. u svezi naloga Nadležnog tijela za proizvoljno i materijalno-pravno nepotpuno postupanje iz točke II. izreke Pobijanog akta, neovisno o tome koja je konačna postignuta cijena za imovinu dužnika 36 nekretnina iz Odlomka 3, nađene su slijedeće nepravilnosti u postupku na gospodarsku štetu dužnika, koji je bio temelj donošenja Pobijanog akta, koje su činjenice što dokazuju da je pravni posao na koji se poziva Pobijani akt sklopljen u slijedećim nezakonitim okolnostima:

1. Ovršni postupak i sve radnje provedbe tog ovršnog postupka kojima Nadležno tijelo obrazlaže svoj nezakoniti nalog iz točke II. dispozitiva Pobijanog akta proveden je za vrijeme trajanja „zastoja svih ovršnih postupaka“ temeljem članka 3. St.1. Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti u svezi Odluke Vlade RH od 16. srpnja 2020.god. o produljenju posebnih okolnosti iz čl. 8 do 18.10.2020. (dalje u tekstu: Poseban zakon) pri čemu je taj Posebni zakon donesen kao „Zakon koji potire i nadjačava ili ukida opći zakon) a iz kojeg Posebnog zakona je jasno da su Stečajni i Ovršni zakon spram njega „opći zakoni“. Dakle „ovršni postupak“ i njemu povezane proizvoljne pravne radnje Nadležnog tijela i Financijske agencije iz obrazloženja Pobijanog akta nisu uopće bili zakonski dopušteni u Hrvatskoj u vrijeme njihove provedbe. O čemu je Nadležno tijelo imalo puno saznanje na dan donošenja Pobijanog akta po službenoj dužnosti i temeljem članka 5. Zakona o sudovima, u skladu sa odredbama iz članka 3. Zakona o sudovima.

2. Obrazloženje Pobjanog akta u 2. odlomku Obrazloženja naloga Agenciji iz točke II. navodi

„Rješenjem poslovni broj 1.St-19/2015 od 16. travnja 2019., ispravljenim i dopunjenim rješenjem od 26.travnja 2019., određena je prodaja nekretnina opisanih u točki I. izreke ovog rješenja u stečajnom postupku, **sve temeljem odredbe članka 247. Stečajnog zakona** („Narodne novine“ 71/15 i 104/17; dalje SZ)“.

Pri tome 2. odlomak obrazloženja Pobjanog akta izostavlja navesti ostalih 32 nekretnine, nabrojanih aktom od 16.04.2019. na koji se isti odlomak Pobjanog akta poziva, pa se stječe dojam da prvostupanjski sud nije pročitao svoje ranije rješenje, ili manipulira sa činjeničnim stanjem u postupku da bi stranke koje ne poznaju trgovačko i stečajno pravo stekle dojam da su samo te nekretnine stavljene na prodaju po pravilima članka 247. Stečajnog zakona, nakon čega su prodane i postale pravni temelj donošenja Pobjanog akta i njegove temeljne pravne radnje – naloga Agenciji FINA iz točke II. izreke.

Dubinskom analizom postupka koji je prethodio stečaju, koji je vodilo javno tijelo iz točke II. Pobjanog akta i kojem se sada nalaže nezakonita ili nepotpuna isplata, pokazala je u „Prijavi tražbine i obavijesti o razlučnom pravu javnog tijela CERP“ od 11.07.2014. da je CERP bio razlučni vjerovnik i da na ostalim nekretninama tog proizvodnog pogona nije bilo razlučnih prava bilo drugih ili trećih pravnih i fizičkih osoba. Ovo se činjenično stanje istovjetno sa činjeničnim stanjem nađenim u pravomoćna prvostupanjskog akta 1. St-19/2015-389 . Zaključuje se da je na svega 4 od 36 nekretnina obuhvaćenih Odlomkom 3. „Obrazloženja“ Pobjanog akta postojalo zakonito upisano razlučno pravo pri čemu još dva sporedna razlučna prava upisivana prekasno u odnosu na mjerodavna prava iz odredbi SZ-a i „posebnog zakona“ ZFPPN po kojem se vodio postupak koji je stečaju prethodio valja zanemariti u smislu ispitivanja zakonitosti Pobjanog akta. Te 4 nekretnine na kojima javno tijelo CERP ima predstavljaju u bitnome 8,37% površine nekretnina koje su prema Odlomku 3. „Kupcu predane u vlasništvo za iznos od 87.965.533,36 kn.“,

Temeljem svega navedenoga proizlazi da se Pobjani akt temelji na prethodnoj u pravnom smislu ništetnoj pravnoj radnji, tj. pobojnog pravnog posla prodaje nekretnina obuhvaćenih Odlomkom 3 izreke Pobjanog akta temeljem odredbe članka 247. SZ koje je važio i bio primjenjivo za svega 8.37% te iste imovine, 36 nekretnina dužnika. Vrlo nezahvalna pravna situacija kako za uključene stranke, tako i za neosigurane stečajne vjerovnike i suvlasnike dužnika kojima bi se mogao podijeliti dio pozamašne svota iz Odlomka 3. Pobjanog akta, ukoliko ju Visoki trgovački sud učini pravomoćnom. Čime bi njihove tražbine iz tablice rješenja TS u Splitu od 05. studeni 2015. bile u cijelosti podmirene, a ne tek polovično zbog poboynih i/ili nezakonitih pravnih akata 1. St-19/2015-575 i 1. St-19/2015-582 protivu kojih sam zbog toga i vidne štete koje rade neosiguranim vjerovnicima II. viši ispllatni reda podnio žalbe u postupak, među kojima su i javna poduzeća i javna tijela kao HEP - ODS d.o.o., Hrvatska Pošta d.d., pa i sama Financijska agencija i djelomično CERP.

3. Nekretnine iz točke 2. ovog Poglavlja prodane po pravilima ovršnog postupka u periodu kada je takva vrst postupka bila ukinuta , suspendirana Posebnim zakonom i unatoč činjenici da je na svega 8.37% njih bilo razlučnog prava iz čl. 247 SZ po kojem su stavljene na prodaju i prodane Kupcu iz Odlomka 3. Pobjanog akta bez suglasnosti vjerovnika iz članka 161. SZ-a iako je taj Kupac kao član odbora vjerovnika nesporno „dužniku bliska osoba“ iz čl. 136 SZ. To je dokazivo i stoga što nigdje u spisu na Trgovačkom sudu u Splitu ne postoji zapis o održanom ročištu za glasovanje svih stečajnih vjerovnika za navedenu vrstu „posla ili transakcije sa dužnikom bliskom osobom“

ni je takvo ročište za glasovanje sazvano na način propisan Stečajnim zakonom.

Dakle i sama pravna radnja i posljedični akt otuđenja svih nekretnina pobrojanih Odlomkom 3.,

osim te 4 na kojima je postojalo različno pravo javnog tijela CERP, nije odražena u pravnim okvirima Stečajnog zakona, nego se radi o proizvoljnoj odluci odbora vjerovnika, i bitnije za postupak ispitivanja zakonitosti Pobjanog akta, proizvoljnoj odluci Nadležnog tijela. Činjenica da je Nadležno tijelo propustilo prilikom prodaje navesti da je kupac imovine dužnika iz Odlomka 3, neovisno za koju cijenu, član Odbora vjerovnika stvara dojam velike netransparentnosti u postupku donošenja Pobjanog akta, te sudskim postupcima koji su mu prethodili i na koje se Pobjani akt direktno pravno naslanja.

3. Prethodno donošenju Pobjanog akta Nadležno tijelo donijelo je još jedan proizvoljan pravni akt kojim se dopušta i nalaže sklapanje ništetnog pravnog posla sa drugim članom odbora vjerovnika. Nadležno tijelo je sukladno spisu o predmetu detaljno upoznato sa činjenicom da je ništetnim prvostupanjskim aktom 1. St-19/2015-582 izvršen prijeboj nekretnina dužnika u korist jednog od članova odbora vjerovnika po cijeni koja nigdje ne piše u zakonu i toliko je puta niža od one propisane Člankom 247. St.7. SZ-a, da je tom članu odbora vjerovnika Nadležni sud doveo u tako povoljan položaj pred svim ostalim vjerovnicima da mu se propusti umanjiti preostalu tražbinu iz II. viši isplatnog reda za gotovo 5.000.000,00 kn. Logično je da bi zbog toga propusta iz svote dane točkom II. izreke Pobjanog akta, bitno otežana isplata tražbina preostalih stečajnih vjerovnika koji ne uživaju povlašteni položaj članova odbora vjerovnika u postupku. Pobjani pravni akt se posredno dokazano naslanja i na ovu nepravilnost u cjelokupnom stečajnom postupku St-19/2015.

Zaključak:

Zbog svega navedenog i očitih kontradiktornosti unutar istog prvostupanjskog rješenja koje bitno otežavaju podnošenje djelotvornog pravnog lijeka predlažem da Visoki trgovački sud donese slijedeće Rješenje:

„Određuje se privremena suspenzija naloga iz točke II. izreke 1. St-19/2015-778 rješenja Trgovačkog suda u Splitu, te se rješenje stavlja izvan snage, najmanje dok se prvostupanjski sud konkretno ne izjasni za koji se točno iznos Kupcu daju u vlasništvo i posjed imovina dužnika detaljno opisana obrazloženjem rješenja, 3. odlomkom, i da li je točna cijena navedena u odlomku 3. obzirom ona bitno proturječi nalogu Agenciji FINA iz točke II. izreke, i čini taj nalog, kao i cijelu Izreku rješenja nerazumljivom i nepotpunim.

Nalaže se nadležnom javnom tijelu da ispita sukladnost Pobjanog rješenja sa europskim propisima i hrvatskim zakonima i Zakona o sudovima i da donese novi, činjenično potpun i razumljiv sudski akt, koji ne dira u materijalno pravo stečajnih vjerovnika na način koji to radi Pobjano rješenje u točki II. Izreke.“

Zahvaljujem na razmatranju moje žalbe na drugostupanjskom sudu sukladno sa člankom 11. St. 7. Stečajnog zakona, obzirom za to ne postoje zapreke iz Zakona o parničnom postupku pošto sam na dan podnošenja ove žalbe osoba iz čl. 70. St.1 Zakona. Sa imovinsko-pravnim interesom za ispitivanje Pobjanog rješenja i njime ustanovljene materijalne činjenice o novčanim svotama iz točke II. Izreke odnosno Odlomka 3. obrazloženja, a koji se sukladno odredbama Stečajnog zakona može recipročno odnositi i na sve preostale neosigurane vjerovnike u postupku, koji zbog nepovoljne ekonomske situacije nemaju prilike angažirati pravника, odvjetnika ili se samostalno zastupati.

Hvala na razmatranju još jednom i sa osobitim poštovanjem nadležnim sucima Trgovačkog suda u Splitu i časnim sucima Visokog trgovačkog suda.

